

Sehnsucht nach der himmlischen Heimat

¹Wir wissen aber: wenn unser irdisches Haus, diese Hütte, zerbrochen wird, so haben wir eine Behausung, von Gott erbaut, ein Haus, nicht mit Händen gemacht, das ewig ist im Himmel.²Darum seufzen wir, dass wir mit unserer Behausung, die vom Himmel ist und nach der uns auch verlangt, überkleidet werden;³weil wir dann bekleidet und nicht nackt befunden werden.⁴Denn so lange wir in dieser Hütte sind, seufzen wir und sind beschwert; da wir lieber nicht entkleidet, sondern überkleidet werden wollen, damit das Sterbliche ver⁴schlungen werde von dem Leben.⁵Der uns aber dazu bereitet, das ist Gott, der uns als Unterpfand den Geist gegeben hat.⁶So sind wir denn allezeit getrost und wissen: solange wir im Leib wohnen, verweilen wir fern vom HERRN;⁷denn wir wandeln im Glauben, und nicht im Schauen.⁸Wir sind aber getrost und haben vielmehr Lust, außerhalb des Leibes zu verweilen und daheim zu sein bei dem HERRN.⁹Darum streben wir auch danach, ob wir daheim sind oder in der Fremde verweilen, dass wir ihm wohlgefällig sind.¹⁰Denn wir müssen alle offenbar werden vor dem Richtstuhl Christi, damit jeder empfangen gemäß dem, was er bei Leibzeiten getan hat, es sei gut oder böse.

Der Dienst der Versöhnung

¹¹Weil wir nun wissen, dass der HERR zu fürchten ist, suchen wir Menschen zu überzeugen; aber Gott sind wir offenbar. Ich hoffe aber, dass wir auch in eurem Gewissen offenbar sind.¹²Wir empfehlen

إشتياق الرّسول للديار السّماوية

¹لأنّا نعلّم أنّهُ إنْ نُفِصَ بِنْتُ حَيْمَتِنَا الْأَرْضِيَّةِ فَلَنَا فِي السَّمَاوَاتِ بِنَاءٌ مِنَ اللَّهِ، بِنْتُ عَيْرٍ مَصْنُوعٍ بِيَدِ أَيْدِيٍّ. ²فَإِنَّا فِي هَذِهِ أَيْضاً تَيْنُ مُسْتَقِيمِينَ إِلَى أَنْ تَلْبَسَ قَوْقَهَا مَسْكِنَتَا الَّذِي مِنَ السَّمَاءِ، ³وَإِنْ كُنَّا لِأَيِّسِينَ لَا نُوجَدُ عُرَاةً. ⁴فَإِنَّا نَحْنُ الَّذِينَ فِي الْحَيْمَةِ تَيْنُ مُتَقَلِّبِينَ إِذْ لَسْنَا نُرِيدُ أَنْ نَحْلَعَهَا بَلْ أَنْ تَلْبَسَ قَوْقَهَا، لِكَيْ يُتَلَعَ الْمَائِثُ مِنَ الْحَيَاةِ. ⁵وَلَكِنَّ الَّذِي صَنَعَنَا لِهَذَا عَيْنِهِ هُوَ اللَّهُ، الَّذِي أَعْطَانَا أَيْضاً عَرْبُونَ الرُّوحِ. ⁶فَإِذَا نَحْنُ وَانْفُوقَ كُلُّ جِينٍ وَعَالَمُونَ أَنَّنَا وَنَحْنُ مُسْتَوْطِنُونَ فِي الْجَسَدِ فَتَحْنُ مُتَعَرِّبُونَ عَنِ الرَّبِّ، ⁷لأنّنا بِالْإِيمَانِ تَسْلُكُ لَا بِالْعَيَانِ، فَتَتَّقُ وَتُسْتَرُّ بِالْأَوْلَى أَنْ تَتَعَرَّبَ عَنِ الْجَسَدِ وَتَسْتَوْطِنَ عِنْدَ الرَّبِّ. ⁹لِذَلِكَ نَحْتَرِصُ أَيْضاً، مُسْتَوْطِنِينَ كُنَّا أَوْ مُتَعَرِّبِينَ، أَنْ تَكُونَ مَرْصِيئِينَ عِنْدَهُ. ¹⁰لأنّهُ لَا بُدَّ لَنَا جَمِيعاً نُظْهِرُ أَمَامَ كُرْسِيِّ الْمَسِيحِ لِيَتَالَ كُلُّ وَاحِدٍ مَا كَانَ بِالْجَسَدِ بِحَسَبِ مَا صَنَعَ، خَيْرًا كَانَ أَمْ شَرًّا.

إجتهد الرّسول في الكرامة

¹¹فَإِذَا نَحْنُ عَالِمُونَ مَخَافَةَ الرَّبِّ نُفِغُ النَّاسَ، وَأَمَّا اللَّهُ فَقَدْ صِرْنَا طَاهِرِينَ لَهُ وَأَرْجُو أَنَّنَا قَدْ صِرْنَا طَاهِرِينَ فِي صَمَائِرِكُمْ أَيْضاً. ¹²لأنّنا لَسْنَا نَمْدَحُ أَنْفُسَنَا أَيْضاً لَدَيْكُمْ بَلْ نُعْطِيكُمْ فُرْصَةً لِلِافْتِخَارِ مِنْ جِهَتِنَا، لِيَكُونَ لَكُمْ جَوَابٌ عَلَيَّ الَّذِينَ يُفْتَخِرُونَ بِأَلْوَجْهِ لَا بِالْقَلْبِ. ¹³لأنّنا إِنْ صِرْنَا مُخْتَلِينَ قَلْبِهِ، أَوْ كُنَّا غَافِلِينَ فَلَكُمْ. ¹⁴لأنّ مَحَبَّةَ الْمَسِيحِ تَحْتَرِصْنَا، إِذْ نَحْنُ نَحْسِبُ هَذَا، أَنَّهُ إِنْ كَانَ وَاحِدٌ قَدْ مَاتَ لِأَجْلِ الْجَمِيعِ، فَالْجَمِيعُ إِذَا مَاتُوا، ¹⁵وَهُوَ مَاتَ لِأَجْلِ الْجَمِيعِ كَيْ يَعْيشَ الْأَحْيَاءُ فِيمَا بَعْدُ، لَا لِأَنْفُسِهِمْ بَلْ لِلَّذِي مَاتَ لِأَجْلِهِمْ وَقَامَ. ¹⁶إِذَا نَحْنُ مِنَ الْآنَ لَا نَعْرِفُ أَحَدًا حَسَبَ الْجَسَدِ، وَإِنْ كُنَّا قَدْ عَرَفْنَا الْمَسِيحَ حَسَبَ الْجَسَدِ لَكِنِ الْآنَ لَا نَعْرِفُهُ بَعْدُ. ¹⁷إِذَا إِنْ كَانَ أَحَدٌ فِي الْمَسِيحِ فَهُوَ حَلِيقَةُ جَدِيدَةٍ، الْأَشْيَاءُ الْعَتِيقَةُ قَدْ مَضَتْ، هُوَذَا الْكُلُّ قَدْ صَارَ جَدِيدًا.

سفرء المسيح في المصالحة

¹⁸وَلَكِنَّ الْكُلَّ مِنَ اللَّهِ، الَّذِي صَالَحَنَا لِتَفْسِيهِ بِيَسُوعَ الْمَسِيحِ وَأَعْطَانَا خِدْمَةَ الْمُصَالِحَةِ، ¹⁹أَيُّ إِنْ اللَّهُ كَانَ فِي الْمَسِيحِ مُصَالِحًا الْعَالَمَ لِتَفْسِيهِ، عَيْرٌ خَاسِبٍ لَهُمْ خَطَايَاهُمْ وَوَاضِعًا فِينَا كَلِمَةَ الْمُصَالِحَةِ. ²⁰إِذَا تَسَعَى كَسَفَرَاءَ عَنِ الْمَسِيحِ كَأَنَّ اللَّهَ يَعْطُ بِنَا، تَطْلُبُ عَنِ الْمَسِيحِ: تَصَالَحُوا مَعَ اللَّهِ. ²¹لأنّهُ جَعَلَ الَّذِي لَمْ يَعْرِفْ

uns nicht noch einmal bei euch, sondern geben euch Anlass, euch unser zu rühmen, damit ihr antworten könnt denen, die sich nach dem Ansehen rühmen, und nicht nach dem Herzen.¹³ Denn wenn wir außer uns waren, so war's für Gott; sind wir aber besonnen, so sind wir's für euch.¹⁴ Denn die Liebe Christi drängt uns, weil wir überzeugt sind, dass, wenn einer für alle gestorben ist, so sind sie alle gestorben;¹⁵ und er ist darum für alle gestorben, damit die, die da leben, hinfort nicht sich selbst leben, sondern dem, der für sie gestorben und auferstanden ist.¹⁶ Darum kennen wir von nun an niemanden nach dem Fleisch; und auch wenn wir Christus gekannt haben nach dem Fleisch, so kennen wir ihn doch jetzt so nicht mehr.¹⁷ Darum, ist jemand in Christus, so ist er eine neue Kreatur; das Alte ist vergangen, siehe, es ist alles neu geworden!¹⁸ Aber das alles von Gott, der uns mit ihm selber versöhnt hat durch Jesus Christus und das Amt gegeben, das die Versöhnung predigt.¹⁹ Denn Gott war in Christus und versöhnte die Welt mit sich selber und rechnete ihnen ihre Sünden nicht zu und hat unter uns aufgerichtet das Wort von der Versöhnung.²⁰ So sind wir nun Botschafter an Christi statt, denn Gott ermahnt durch uns; so bitten wir nun an Christi statt: Lasst euch versöhnen mit Gott!²¹ Denn er hat den, der von keiner Sünde wusste, für uns zur Sünde gemacht, damit wir in ihm die Gerechtigkeit würden, die vor Gott gilt.